

κίων Ιατρός. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ ἐν βιβλίον ἠθικόν.

180. Εὐθυμίου Βασιλείου. Π. Π. Μετέφρασεν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ σύνοψιν ὄλων τῶν ἐλευθερίων τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, ἧς ἡ δευτέρα ἐκδοσις ἐγένετο ἐν Βιέννῃ, τῷ 1819.

Ἔτι, συνοπτικὴν τῆς Ἑλλάδος ἱστορίαν, αὐτόθι 1807.

Συνέταξε δὲ καὶ γραμματικὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς, αὐτόθι, 1811.

Ἔτι, σοιχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, αὐτόθι, 1812--13.

181. Ε. Φ. Ὑπὸ τ' ἀρχικὰ ταῦτα στοιχεῖα σώζεται βιβλιάριον ἐπιγραφόμενον, «δοκίμιον περὶ πατριωτισμοῦ πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν Ἰονικῶν ἑπτὰ Νήσων» ἐν Φιλαδελφίᾳ, 1817.

Z.

182. Ζαχείρας Γεώργιος. Συνέγραψε διάφορα πονήματα, μάλιστα τὴν ἱστορίαν τῶν πατριαρχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ πόνημά τι ἐπιγραφόμενον, «Θέατρον Ἑλληνικόν,» ὅπου ἀναφέρει τὴν εἰσογραφίαν τῶν πεπαιδευμένων τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς τοῦ Ῥωμαϊκοῦ βασιλείου πτώσεως μέχρι τοῦ 1804 ἔτους. «Τὸ πόνημα τοῦτο, ὃ ἦτον εὐχῆς ἔργον νὰ τυπωθῆ, ὑπάρχει παρὰ τῷ Κ. Φαρμακίδῃ.

183. Ζαλίχης, ἢ Ζαλίκογλου Γρηγόριος, Θεσσαλονικεὺς. Μετέφρασε τὸ τοῦ Ρουσσῶ, «κοινωνικὸν σύνθημα.» ἐν Παρισίοις, 1828.

Συνέταξε καὶ λεξικὸν Γαλλο-Ἑλληνικόν, ὃ ἐκπευξήθη